

תאונת מטוס בופייטר מס' 170.

מאת: עמוס דור

הודיע למגדל הפיקוח על המצב וכן על כך שטמפרטורת מנוע שמאל עולה אך מד סיבובי המנוע מראה על פעולת מנוע תקינה.

הוא ניגש לביצוע נחיתת החירום, הוריד גלגלים אך נוכח לדעת שכנף שמאל נופלת. טריג הבין שלא יוכל לאזן את המטוס ולכן הרים חזרה את הגלגלים וביצע נחיתת גחון.

המטוס החליק לאורך המסלול, ירד ממנו ופגע בקיר אבן בכנפו השמאלית שהרסה את הקיר. המטוס הסתובב שמאלה בעצמה ונעצר לאחר כ-60 מטר.

טריג כיבה את כל המפסקים ולפני שניתק את המצברים הספיק להודיע למגדל שהוא בסדר ויצא מהמטוס הישר לאמבולנס שהמתין לו.

המטוס נהרס לחלוטין ולא היה בר תיקון. חלקיו נוצלו כחלקי חילוף לבופייטר היחיד שנותר.

לאחר איבוד מטוס בופייטר מס' 171 (ראה מאמר) נותרו בחיל האוויר שני מטוסי בופייטר, מס' 170 ומס' 172.

חיל האוויר היה זקוק למטוסי הפצצה ודווח שהמטוסים שמישים.

ב-18 בנובמבר 1948 המריא טייס המח"ל האמריקאי טריג מסנג לטיסת ניסוי במטוס בופייטר מס' 170. בגובה של כ-4,000 רגל מעל הים ביצע ניסוי ירי במקלעי המטוס, מקלע ימין פעל כשורה אולם השמאלי סירב לירות.

הטייס פנה חזרה לכוון רמת-דוד והחליט לבצע ניסוי גלגול למטוס בעקבות טענות לחוזק גוף המטוס. טייסי בופייטר ותיקים ידעו שאין לבצע תרגילי אירובטיקה מסוג זה במטוס וכן בעת תימרונים מסוכנים ומסובכים חובה להשתמש במיכלי הדלק הפנימיים של המטוס בלבד. דברים אילו כנראה טריג לא ידע. הוא ביצע גילגול ובעת ההתיישרות נוכח שהמטוס נוטה לשמאל והוא לא הצליח לאזן את המטוס לטיסה ישרה ומאוזנת. טריג

המטוס כפי שצולם לאחר התאונה. עמוס דור אוסף פרטי.

